

Ministeren bedes oplyse, om det har været overvejet, hvorledes der skaffes boliger til en række af de personer, der i dag bor ulovligt i deres sommerhuse i vinterhalvåret.

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til overgangsordningen i lovforslagets § 3, og som jeg understregede i min fremsættelsestale, er det forudsat, at der ved behandlingen af ansøgninger efter denne bestemmelse skal tages vidtstrakte menneskelige hensyn. Da jeg er overbevist om, at kommunerne har den samme holdning, vil genhusningsproblemet formentlig ikke blive af større omfang.

Spørgsmål 17:

Hvilke retningslinjer har planstyrelsen hidtil administreret efter?

Svar:

Planstyrelsen har administreret dispensationsbestemmelsen efter § 7 a yderst restriktivt for at forhindre, at sommerhusområderne gradvis overgår til at blive parcelhusområder. En sådan udvikling ville på længere sigt medføre, at der i visse områder ville blive mangel på sommerhusområder. For eksempel er det i regionplanen for hovedstadsområdet bestemt, at der ikke skal udlægges nye sommerhusområder, og at de hidtil udlagte sommerhusområder skal fastholdes som sådanne.

Bortset fra de i bemærkningerne nævnte tilfælde vedrørende 4 sommerhusområder, hvor den restriktive praksis har været fraveget, har der, som nævnt i min besvarelse af spørgsmål 2, kun været givet personlige dispensationer i 36 tilfælde.

Ud over de i bemærkningerne nævnte eksempler har der f.eks. været givet dispensation i tilfælde, hvor ansøgeren i forbindelse med erhvervelse af ejendommen har fået forkerte oplysninger fra kommunen om, at det var en ejendom, der måtte bebos hele året, og har købt ejendommen i tiltro til kommunens oplysninger.

Endvidere kan nævnes, at der herudover i meget få og meget specielle situationer er meddelt dispensation ud fra menneskelige hensyn. Konkret kan nævnes et tilfælde, hvor der er givet en 81-årig en personlig dispensation til at forblive i sommerhuset, som den pågældende havde beboet i 10 år, før

kommunen gjorde opmærksom på, at ejendommen ikke måtte anvendes til helårsbeboelse.

Spørgsmål 23:

I fortsættelse af samrådet den 9. maj 1983 udbeder udvalget sig en redegørelse for de økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Svar:

Som jeg indledningsvis redegjorde for under samrådet i udvalget den 9. maj 1983, er lovforslaget fremsat på baggrund af et ønske fra en række sommerhuskommuner. De hidtidige regler har givet disse kommuner betydelige administrative og ressourcemæssige problemer, fordi en række sommerhusejere ulovligt har boet hele året i deres sommerhus.

Overgangsordningen i lovforslaget vil i en periode betyde en forøget administrativ belastning i de kommuner, der har en betydelig ulovlig helårsbeboelse i sommerhusområderne. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der fra kommunal side givet udtryk for, at arbejdet vil kunne indgå i den almindelige prioritering af kommunernes opgaver uden at nødvendiggøre ansættelse af yderligere personale.

Lovændringen vil dog også betyde, at disse kommuner slipper for de administrative og ressourcemæssige problemer, der følger med de ulovlige helårsbeboelser. Hertil kommer, at disse kommuner får en bedre mulighed for at styre udviklingen. Dette sammen med den hurtigere og mere effektive retshåndhævelsesadgang vil på længere sigt inddebære en administrativ lettelse.

En overførelse af dispensationskompetencen efter sommerhuslovens §§ 7 og 7 a til kommunalbestyrelserne vil næppe betyde nogen egentlig merbelastning af sommerhuskommunerne, der allerede efter de gældende bestemmelser i så godt som alle disse sager afgiver en udtalelse.

I forbindelse med lovens ikrafttræden er det nødvendigt, at kommunerne ved annoncering gennem pressen oplyser dem, der uden tilladelse bor hele året i sommerhusområderne, om overgangsordningen og konsekvenserne ved ikke at indsende ansøgningen om dispensation inden den fastsatte frist. Udgifterne til en annoncering må for den